PLAIURI SĂCELENE

Anul IV. Nr. 4-5.

BIBLIOTECA CETIRE DR. ALEX...

Aprilie - Mai
1937

Plaiuri Săcelene

Anul IV. No. 4-5. **Aprilie-Mai 1937.**

Cuprinsul:

DANIIL PURCĂROIU: Hristos a înviat! - un cântec de biruinţă.

AUREL A. MUREŞEANU: De când locuesc Ceangăi în Săcele?

ION JALEA: Pavilionul Românesc la Expoziţia Internaţională din Paris.

VICTOR TUDORAN: Elegia Săcelelor de azi. (versuri).

Cronica literară: „DE PE DEALURI UITATE" versuri de I. O. Suceveanu (Vlad Şeitan); „PROBLEMA RIDICĂRII SATULUI ROMÂNESC" de Eugen D. Neculau (Ioan G. Păltănea); „PIATRA MARE" de Székely Géza. (Hans Recker); „SAT SĂRAC" versuri de Mircea Georgescu (Victor Ion Critu).

Cronica săceleană: GATA LA DATORIE D-le. VLAD ŞEITAN de Ioan Nistor Bocioagă.

Cronica mărunţă: Festivalul artistic al revistei; Ecouri literare, economice, sociale; Pentru F. G. P. P.; Abonaţii noştri; Am primit la redacţie; Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene", Cărţi, Reviste, Ziare.

COPERTA: Iisus, pictură de Mişu Popp, clişeu în zinc.

Revista noastră se desface în toată ţara şi în capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"
Bucureşti I., Str. Carol I. No. 26

Spre ştiinţă:

■ Oricine reţine primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.

■ Vom fi recunoscători acelora ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană.

■ Rugăm pe toţi publiciştii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele şi gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne uşura astfel redactarea Cronicei săcelene.

◆

■ Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.

■ In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesităţile technicei tipografice, fără nicio altă consideraţie.

■ Manuscrisele primite la redacţie nu se înapoiază.

◆

■ Cerem revistelor şi ziarelor din ţară să răspundă schimbului nostru.

■ Toate revistele şi ziarele primite la redacţie, vor fi amintite la rubrica respectivă, în baza reciprocităţii.

■ In limita spaţiului disponibil, vom recenza cărţile, revistele şi ziarele primite la redacţie.

Coloanele revistei „PLAIURI SACELENE" rămân deschise tuturor acelora, cari prin articolele lor înţeleg să contribue la cunoaşterea şi progresul acestor sate.

SĂCELENI

Cumpărați numai renumitele

STOFE „STAYMUNT"

EXCLUSIVE

Reprezentant General pentru întreaga ROMÂNIE

NICOLAE I. MUNTEANU

Stradela Sft. Nicolae Șelari No. 9. Etaj. III.

TELEFON 3.56.06.

BUCUREȘTI

Vânzare și în rate.

IOAN FULGA & FIUL

FABRICĂ DE ȚESĂTURI ȘI TRICOTAJE DE LÂNĂ.

• BUZĂU •

ÎNFIINȚATĂ 1912.

Instalațiuni complecte pentru prelucrarea materiei prime până la produsul finit.

Produce din lânuri indigene:

Țesături: Brâne, Pături, Dimie, Postavuri, Flanel vărgat.

Tricotaje: Ciorapi, Jambiere, Pantaloni, Mânuși, Fulare, Veste.

Torturi de Lână necesare atelierelor de tricotaje și de țesut covoare.

Posedă secțiuni separate cu:

Mașini de dărăcit lânurile țărănești;

Piuă, Boiangerie, Decatir pentru dimia și țesăturile țărănești.

Moară de măcinat cereale.

MUNCĂ ROMÂNEASCĂ, PRODUSE ROMÂNEȘTI

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună

Anul IV. Nr. 4—5 • Aprilie—Mai 1937.

Hristos a înviat!
Un cântec de biruinţă.

Ziua învierii este înainte de toate ziua biruinţei. Strămoşescul salut: „Hristos a înviat!" răsună pe buzele tuturor creştinilor, ca un cântec de biruinţă, căci Invierea Domnului este biruinţa deplină şi desăvârşită asupra întunerecului, asupra păcatului, asupra vrăjmaşului diavol. Căci întunerecul n'a putut cuprinde lumina, minciuna n'a putut învinge adevărul, moartea n'a putut ţine pe celce a creat viaţa. „Unde-ţi este moarte boldul, unde-ţi este iadule biruinţa?" Ziua învierii este praznicul celei mai desăvârşite bucurii căci ea este piatra de temelie a credinţei noastre. „Dacă n'a înviat Hristos zadarnică este propovăduirea noastră; zadarnică este şi credinţa noastră" scrie Sfântul Apostol Pavel Corintenilor.

Praznicul Invierii Domnului ne aduce vestea cea scumpă că puterea morţii a fost înfrântă, iar noi am fost trecuţii „din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer". Niciodată sunetul clopotului nu-ţi răscoleşte fiorii credinţei ca în noaptea Invierii. Invierea ne dă absoluta certitudine că Domnul Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu (Ioan 20,28). Prin ea căpătăm toţi încredinţarea că şi noi vom învia la sfârşitul lumii.

Dar bucuria şi biruinţa Invierii le vom simţi numai în măsura în care noi ne-am răstignit patimile noastre. „Ieri cu Tine Hristoase m'am răstignit şi îngropat, astăzi mă ridic împreună cu Tine" răsună cântarea bisericească.

Bucuria şi biruinţa Invierii trebue să treacă prin această mult grăitoare cântare. Bucuria şi biruinţa Invierii trebue să treacă prin răstignirea noastră faţă de lume şi prin moartea şi îngroparea noastră faţă de păcat (Romani 8, 1—20). Deci, dacă am murit şi ne-am sculat împreună cu Hristos să „lăpădăm dela noi toate fărădelegile noastre, pe cari le-am făcut, şi să ne facem inimă nouă şi suflet nou".

Să lăpădăm dela noi desfrânarea, mânia, trufia, ura, calomnia şi celelalte rele care seacă dragostea dintre fraţi. Să ne curăţim simţirile căci numai astfel vom simţi bucuria Invierii.

Ziua Invierii trebue să fie începutul unei vieţi duhovniceşti, trăită

cu Iisus cel răstignit şi înviat. „Veniţi să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcătoare de minuni, ci din Isvorul vieţii Hristos“ ne strigă cântarea bisericească.

In aceste gânduri si cântări şi-au scăldat sufletul moşii şi strămoşii noştri păstrători ai datinelor şi tradiţiei creştine ortodoxe, prin care neamul nostru şi-a păstrat fiinţa şi unitatea naţională.

— **Iisus Hristos** —
Pictură de Mişu Popp. 1875.

La bucuria Praznicului Invierii Domnului din acest an sufletul nostru mai primeşte o bucurie nouă; bucuria de-a vedea tineretul săcelean reînviind la o viaţă nouă.

Mănunchiuri de tineri îngrijaţi de soartea de mâine a Săcelelor, încep a lua iniţiative îmbucurătoare, încep să se organizeze pentru a activa pe teren; cultural, naţional, filantropic, etc.

Dar aceste iniţiative trebuesc sprijinite de toţi românii cari au un rol şi o răspundere în viaţa Săcelelor. La această mişcare de reînviere a Săcelelor pe toate tărâmurile, ce interesează viaţa noastră, chemăm întreg tineretul săcelean să dea mână de ajutor „pentru ca toţi una să fim“. Veniţi de primiţi lumină“ se spune în noaptea Invierii, şi daţi şi la alţii lumină ca bucuria să fie deplină şi să simţim, că într'adevăr şi pentru noi: Hristos a înviat!.

Pr. Daniil Purcăroiu
Turcheş.

De când locuesc Ciangăii în Săcele?

Intr'un articol intitulat *„Vechimea și importanța Săcelelor"*, apărut în cel dintâi număr din Ianuarie 1930 al revistei *„Viața Săceleană"*, vrednica precursoare a *„Plaiurilor"*, am expus, pe scurt, lunga dar sbuciumata viață a acestor străvechi așezări românești, pe cari însiși Sașii le-au numit din cele mai vechi timpuri „cele șapte sate românești" (septem villae valachicales) sau în limba lor națională: Bleschdörfer.

Scriitorul și preotul săsesc din Ghimbav, *Lucas Joseph Marienburg*, care a publicat, pe la începutul veacului trecut, cea dintâi geografie amănunțită a *„marelui principat al Transilvaniei"*, cunoaște și el numirea de *„sate românești"* dată Săcelelor, observă însă că *„ele au astăzi mai mulți locuitori unguri decât români, între aceștia însă economi de oi (Schafwirthe) cu avere până la 20.000 fiorini."*[1])

La aceiași concluzie ajunge și Magistratul Brașovului în expunerea istorică anexată la memoriul înaintat în anul 1871 ministerului de justiție maghiar, în cauza aranjării drepturilor de proprietate *„urbarială"* ale cetății Brașovului asupra domeniului Branului, din care făcuseră parte și Săcelele. Dacă, spune acest memoriu, cele șapte sate vor fi existat *„și pe timpul clădirii cetății Branului"*, înainte de anul 1225 — data retragerii Cavalerilor teutoni din Țara Bârsei — atunci „locuitorii lor n'au putut fi decât exclusiv Români"[2]) In acest memoriu se mai citează și un document din anul 1456, ieșit din cancelaria regelui Ladislau Postumul și în care s'a păstrat amintirea unui fapt foarte însemnat din istoria Săcelelor: expulzarea „Schismaticilor români" din aceste sate și ocuparea lor de către „creștini".[3])

Documentul din chestiune cuprinde ordinele date de rege *„comiților și vicecomiților Săcuilor"* ca să ia măsuri ca castelanii cetății Bran să restituie bisericii parochiale „Sf. Mihai" din satul Sân-Mihai (Cernatul), dijma (decimam) cuvenită ei dela locuitorii comunelor „Szent-Mihály (*Cernatul*), Nagyfalu (*Satulungul*), Turkester

---

[1]) Marienburg, *Geographie des Grossfürstenthums Siebenbürgen*, Sibiu, 1813, vol. II. p. 366.

[2]) „Im Falle ihres Bestandes und ihrer Verbindung mit Törzburg (vor 1225) waren deren Bewohner, damals wohl noch ausschliesslich Romanen" — v. „Rechtslage des ehemaligen Törzburger Dominiums", Brașov, 1882, anexa E, p. 9.

[3]) In terminologia oficială de atunci a bisericii catolice romane nu se recunoștea calitatea de *„creștin"* (christianus), decât credincioșilor ei. Ea se consideră ca singură cu adevărat *„ortodoxă"* (orthodoxa fides catholica).

(Turcheşul) şi Bácsfalu *(Baciul)*" şi încasate până atunci pe nedrept de dânşii. Înşirând numele maghiarizate şi în parte schimbate ale acestor patru sate, hrisovul regal face observaţia că *„ele fuseseră locuite de oarecari Români schismatici, totuşi după aceea,* fiind acei Români alungaţi, *ele au ajuns în mânile Creştinilor"*.... (quidam Valachi Schismatici inhabitassent, tamen postea, pulsis eisdem Valachis, ipsae Villae ad manus Christianorum devenissent.[4])

Istoricul săcui Iosif Benkő care a publicat mai întâi acest document în voluminoasa sa lucrare asupra episcopiei catolice *„a Milcovului"*, nu ne spune nimic despre data la care s'a putut întâmpla această alungare a Românilor *„schismatici"* din Săcele, cu care trebuie adusă în legătură şi aşezarea Ciangăilor în ele, cu toate că ştie şi el că numirea populară săsească a acestora era încă şi pe vremea lui *„satele româneşti"* — *„Bleschdörfer"*.

Când s'a putut întâmpla această încălcare violentă a Săcelelor româneşti şi aşezarea Ciangăilor în ele?

Cei mai mulţi din istoricii şi cercetătorii maghiari, nedând şi nevoind să dea nici o atenţiune documentelor care arată o evidentă origine românească a celor *„şapte sate"*, au susţinut şi susţin că Ungurii, adică Săcuii şi Ciangăii, sunt cei mai vechi locuitori ai Ţării Bârsei şi aceia cari au transmis Saşilor şi cavalerilor teutoni toate numirile geografice vechi ale acestor regiuni. Aşa de pildă cunoscutul istoric al Săcuilor Blasiu Orban (Orbán Balázs), afirma în lucrarea sa „Pământul săcuiesc" (Székely föld, vol. VI. p. 4) că *„cele şapte sate au format parte întregitoare a teritorului săcuesc încă de pe timpul regelui Ştefan cel Sfânt."* Chiar şi cei din şcoala faimosului Hunfalvy, cari cred că Săcuii au fost colonizaţi în Ardeal în secolul al XII-lea, sau cel mai curând pe timpul regelui Ladislau cel Sfânt (1077-1095) nu vor nicidecum să admită prioritatea Românilor în Ţara Bârsei şi susţin, în contrazicere cu toate dovezile istorice şi filologice, că Românii s'au aşezat şi în *„cele şapte sate"* în urma Ungurilor.

Găsim însă şi între cercetătorii maghiari oameni cu simţ critic mai pronunţat şi cu mai mare iubire de adevăr, cari au ajuns la concuziile cele mai apropiate de realitatea istorică şi între aceştia trebuie să amintim în primul rând pe profesorul dela liceul real superior de stat din Braşov, din era maghiară, *Antoniu Horger.* Însărcinat de comitetul *„Societăţii pentru ameliorarea situaţiei Ciangăilor"* înfiinţată la Braşov în 1902, profesorul Horger a scris şi tipărit în 1903 o *„Istorie a comunelor ungureşti din Ţara Bârsei"*, în care, du-

[4]) Josephus Benkő, *Milcovia, sive antiqui episcopatus Milkoviensis explanatio,* Viena 1781, vol. II. p. 268.

pă o scurtă examinare a diferitelor păreri asupra originiilor, a ajuns la concluziile următoare:

„Dacă vor fi existat în „Ţara Bârsei" un număr mai mic de Unguri şi înainte de venirea Saşilor, totuşi *în ce priveşte pe Ciangăi convingerea mea este că ei s'au aşezat pe locurile ce le ocupă astăzi numai după venirea Saşilor* . . . Această afirmare care pare în primul moment cam îndrăzneaţă o pot dovedi cu un singur fapt, însă după părerea mea de o importanţă decizivă, fapt care până acum a scăpat din vedere tuturor acelora cari s'au străduit să rezolve această chestiune. Acest fapt deciziv este constatarea că *Ciangăilor din cele şapte sate le lipseşte pământul arător,* sau au atât de puţin, încât nici nu intră în considerare, aşa că ei sunt nevoiţi de sute de ani să arendeze pământul arabil şi de prisos al comunelor săseşti vecine. Această împrejurare specifică este cu neputinţă de a se explica altfel, decât că *Ciangăii au ajuns aici într'un timp când pământul arabil era deja ocupat* şi deaceea au fost constrânşi să se retragă la marginea şesului, aproape de poalele munţilor. Căci nu se poate presupune că ei n'ar fi luat în stăpânire rodnicul şi bogatul şes fără stăpân şi s'ar fi mulţumit cu locurile pietroase de case şi cu păşunile de munte, dacă ar fi fost aici înaintea Saşilor!"

Horger este de părerea că aşezarea Ciangăilor în Săcelele s'a făcut după venirea Saşilor, însă *„înainte de anul 1366, când se face cea dintâi amintire documentară a Săcelelor"* într'o diplomă a regelui Ungariei şi mai târziu şi al Poloniei, Ludovic cel Mare, din casa Anjou, în timpul domniei căruia s'a făcut, în împrejurări încă nu destul de bine lămurite, şi *„descălecarea Moldovei"*.

Şi mai apropiată de adevăr şi de foarte mare importanţă este părerea despre originea Ciangăilor pe care o găsim în *„Cronica Ungurilor din Ţara Bârsei"*, scrisă în anul 1763 de preotul maghiar din Satulung Iosif Szeli şi care se întemeiază pe *vechea tradiţie locală.* Această cronică ne spune că Ciangăii au fost colonizaţi în cele Şapte sate (Hétfalu) [5]) pe timpul clădirii cetăţii de piatră a Branului şi cu destinaţia de a apăra ca *„plăieşi"* (în original: *„plajások"*) atât cetatea cât şi hotarele ţării. [6])

Dintr'un document al regelui Ludovic cu data de 19 Noemvrie 1377, *în care se face şi cea dintâi amintire a cetăţii Branului,* ştim că zidirea (cetăţii de piatră) pe locul celei vechi de lemn a fost începută în acest timp de Braşoveni şi că pentru acest fapt *„făcut*

---

[5]) *Satulung* (devenit Hosszu-falu); *Cernatul* (devenit Csernát-falu); *„Turcul"* (transformat de Ciangăi în „Türkös" şi apoi numit de Români *„(Turcheş)"*; *„Slonul"* (schimbat de Ciangăi în *„Bácsfalu"* — „Satul Baciului" şi numit apoi şi de Români *„Bacifalău"*); *Târlungenii,* (devenit Tatrang); *Purcărenii* (devenit Pürkrecz); şi *Zizinul* (devenit Zajzon).

[6]) Este cunoscut că organizaţia plăieşilor sau a paznicilor de graniţă a fost o instituţie românească pe care o întâlnim şi în voivodatele de peste Carpaţi. Este deci evident că Ciangăii au luat cuvântul „plajás" dela Români. Această organizaţie o întâlnim până în secolul al 18-lea şi în satele curat româneşti aparţinătoare domeniului Branului: *Branul, Zărneştii, Tohanul* şi *Vlădenii.*

cu libera lor voință și cheltuială", regele i-a răsplătit cu noi favoruri. [7])

Suntem în epoca expansiunii turcești în Europa și a amenințării din partea acestora și a regiunilor din Nordul Dunării și în care se simțea mai mult ca oricând nevoia fortificării hotarelor. Cu câțiva ani mai târziu, în 1395, ginerele și urmașul lui Ludovic, regele Sigismund, din casa Luxemburg, poruncește tuturor locuitorilor (universis populis) provinciei brașovene să ajute *„în special cu căratul pietrelor și a nisipului"* pe Brașoveni la edificarea zidurilor și celorlalte întăriturî ale orașului, „cari nu se pot face fără ajutorul lor" (quod absque vestro subsidio... facere non possunt). [8])

Tot pe atunci, la 1385, s'a început și zidirea marei biserici Sf. Maria din Brașov, cu bani colectați în mare parte în țările catolice germane și cronica lui Szeli ne vorbește și de o *a doua colonizare a Săcelelor, în 1389*, cu oameni veniți spre acest scop *„din țările streine"*, sub cari *„s'ar putea înțelege și Ungaria"*, pe care Ciangăii o numesc *„țara din afară"* (melγ „oda ki" van) [9])

Din documentul dela 1456 reiese că *„alungarea Românilor schismatici"* se făcuse mai'nainte. Insă când ?

Din norocire ni s'a păstrat și un document mai vechiu, *document în care găsim și prima amintire a Săcelelor* și cu ajutorul căruia putem stabili, aproximativ, termenul *post quem* al tristei întâmplări din viața Românilor săceleni care nu constitue, de altfel, decât o verigă din lanțul lungei tragedii a Românilor ardeleni. Este hrisovul cu data 16 Mai 1366, prin care Regele Ludovic dăruește *„credinciosului său curtean* Comitelui Stanislau (fideli nostro familiari Comiti Ztanizlao)... cu drept de stăpânire perpetuă pentru el și pentru urmașii săi... posesiunile *Satulungul* (Hosszufalu), *Cernatul* (Csernát-falu) *Turcul* (Turchfalva) și *Slonul* (Zlanfalva), aflătoare între râurile *Timiș* (Temes) și *Târlungul* (Tartlan)... cu toate pământurile cultivate și necultivate, câmpiile, dealurile, munții, pădurile, livezile, apele, morile și locurile de moară aparținătoare lor din vechime (antiquo") [10])

In articolul din numărul prim al *„Vieții Săcelene"* am arătat că acest „comite Stanislav" (Stan) care poartă un nume foarte obici-

---

[7]) Zimmermann — Werner, *Urkundenbuch zur Geschichte Der Deutschen in Siebenbürgen*, Sibiu 1897, vol. II. p. 480.

[8]) Zimmerman-Werner, III. p. 141.

[9]) Ludovic Erdélyi, *Originea Ciangăilor pe temeiul dialectului lor* (în ungurește), în revista „Magyar nyelvör", an 1908. p. 7.

[10]) Rechtslage, etc. Anexa I. p. 3.

nuit la cnejii şi voevozii români din veacul al XIV-lea [11]) n'a putut fi şi el decât un *„Olachus"*. De altfel însuşi regele Ludovic ne spune în documentul amintit din 1377 că *„comiţii, judecătorii şi castelanii"* aleşi de el erau „sau Unguri, sau Teutoni, *sau de altă naţiune"* (sive Hungari, sive Theotonici, sive de alia natione).

Făcând o comparaţie între documentul dela 1366 cu cel cu *„gonirea Românilor"* dela 1456 constatăm că, deşi cele patru sate ale Săcelelor poartă în documente ca de obiceiu nume maghiarizate,[12]) *toluşi două din ele au la 1456 o numire cu totul nouă, iar în locul celui de al patrulea, al satului „Slon," găsim pe acela de „Bácsfalva"* (*satul „Baciului"*.) La 1366 cele patru sate dintre râurile Timiş şi Tărlung poartă numirile de *Satulung* (Hosszufalu); *Cernat* (Csernat-falva); *Turcul* (Turch-falva); şi *Slonul* (Zlan-falva), iar la 1456 aceleaşi sate poartă numirile noi de „Nagyfalu, Szent-Mihaly, Turkester (sic) şi Bátsfalu".

Ceiace bate însă mai mult la ochi este disparţia pentru totdeauna din cele *„şapte sate"* a *„Slonului"* [13]) al cărui nume nu-l mai întâlnim astăzi decât la o comună situată dincolo de hotarele vechi ale Transilvaniei, spre Sud-Est de Săcele, dispariţie care n'a putut fi provocată decât de barbara năpustire şi *„izgonire a Ro-*

---

[11]) Răsfoind numai „Diplomele maramureşene din sec. XIV şi XV" ale regretatului I. Mihályi de Apşa, (Maramureş-Szighet, 1900) găsim pe: *„chinezul (cnezul) Stanislav fiu lui Stan"* (Stanislav Kenezius filius Sten), la anul 1326; pe *„Micu Românul fiul lui Stanislav fiul lui Bârsan"* (Myk Olachus filius Ztanizlai filii Barzan) la 1446; pe *„Stanislav voevodul Românilor din comitatul Bereg"* (Stanislaus Woevoda Olachorum . . . în comitatu *Bereg)* în anul 1383, etc. etc.

[12]) Trebue să se ştie că maghiarizarea numelor de sate româneşti mai ales prin adăogarea cuvântului *„falva"* este un fenomen general al diplomaticei vechi a Ungariei, pe care-l putem constata şi în regiunile cele mai pronunţat româneşt ca Maramureşul, Banatul, Severinului, Ţara Haţegului, Ţara Oltului, etc. şi din care nu se poate trage nici o concluzie asupra naţionalităţii locuitorilor.

[13]) N'am putut controla dacă transcrierea de *„Slan-falva"* (Zimmermann-Werner II p. 342), corăspunde întocmai originalului aflător la arhiva statului ungar din Budapesta şi dacă nu trebue citit chiar *„Slon"* (Zlon). Z-ul trebue citit negreşit S, căci se ştie că în diplomatica veche ungurească consonanta S se scria în numele geografice şi numele de persoane de obiceiu ce Z (Severin-Zewren; Bosnia-Bozna; Someş-Zomus; Bârsa-Borza; Solnoc-Zolnoc; Suceava-Zuczawa: Satmar-Zatmar; Sapolia-Zapolia; Bisărea-Bizere; Stanislau-Ztanizlaus; Basarab-Bozarab; Bârsan-Barzan, etc) Istoricii maghiari, neputându-şi explica numele *„Slon"* credeau că e o transcriere greşită a *„Zizinului"*, însă documentul dela 1366 spune precis să *„satul Slon"* se afla *„între râurile Timiş şi Tărlung"*, unde nu se găsesc, astăzi decât satele: Satulungul, Cernatul, Turcheşul, Baciul şi Tărlungenii".

mânilor" despre care ne vorbeşte documentul dela 1456.

Este deci evident că aşezarea Ciangăilor pe locurile Românilor alungaţi din Săcele s'a întâmplat *după anul 1366* şi fără îndoială în epoca agitată a primelor războie cu Turcii şi a gravelor şi sângeroaselor conflicte ale regilor Ungariei nu numai cu stăpânitorii români indepedenţi de dincolo de Carpaţi, dar şi cu cnejii şi voevozii români de dincoace [14])

Căci astfel de alungări sau expulsări de locuitori români din cauze de „*răsvrătire*" şi „*nesupunere*" faţă de regii Ungariei, sau chiar refugieri benevole în ţările vecine şi mai ales în Moldova care se organiza tocmai atuci ca stat unitar şi independent, au fost nenumărate în istoria Românilor din Transilvania şi Ungaria şi amintirea unora dintre ele a fost păstrată chiar şi în documenteca, ca de pildă „*luarea din mâinile Românilor şi Schismaticilor*" a cetăţii „*Megesalla*" despre care ne vorbeşte un Hrisov din 1377 [15]) şi sângeroasa răscoală împotriva reprezentaţilor puterii regale a cnejilor români din „*districtul*" românesc al Haţegului, Costea, Stanciul şi popa Vâlcul şi emigrarea lor şi a oamenilor lor în Moldova, despre care ne dă informaţii un act din anul 1435 al tribunalului „*juraţilor şi a universităţii nobililor şi chinejilor districtului Haţeg*", prezidat de însuşi voevodul Transilvaniei Ladislau de Chaak. [16]) Şi n'a fost pricinuită de aceleaşi împrejurări şi trecerea unei părţi a Maramureşenilor în Moldova?

Este deci probabil că şi domnul de atunci al celor patru sate amintite ale Săcelelor, cnezul-comite Stanislav sau descedenţii săi, despre a căror soartă nu mai ştim nimic, vor fi fost între căpeteniile Românilor din Ardeal care opunându-se tendinţelor de aservire şi desnaţionalizare ale coroanei ungare, au trecut de partea răsculaţilor de peste munţi, întăritori ai „domniilor" româneşti de acolo şi între cari au fost, precum vedem, nu numai Maramureşeni ci şi Români din alte părţi ale Transilvaniei. Şi e probabil că şi Slonul de astăzi de pe plaiurile Teleajenului din Judeţul Prahova îşi trage originea din „*Slonul*" Săcelelor desfiinţat pe la sfârşitul veacului XIV-lea de Ciangăi şi înlocuit cu „*Bacîfalăul*" lor de mai

---

[14]) In 1377 regele Ludovic îşi exprimă către Braşoveni „speranţa de a putea pune mâna pe Ţara Românească" (şi Terra Transalpina ut speramus ad manus nostras deveniet) — *Zimmerman-Werner*, II. p. 480 — Urmaşul său regele Sigismund, are în primele luni ale anului 1395 un adevărat război cu voevodul Moldovei Ştefan, la care iau parte şi Săcuii şi în care înaintează până la Suceava, etc, etc.

[15]) Hurmuzachi, I. (2), p. 259.

[16]) Ibidem. p. 592.

târziu. [17])

Dar despre aspectele celelalte ale chestiuni aşezării mai târzii a Ciangăilor, Săcuilor şi Ungurilor în *„cele şapte sate româneşti"* şi în Ţara Bârsei şi despre soarta următoare a Românilor săceleni cari vor reuşi totuşi să întreacă, mai ales în a doua jumătate a veacului XVIII-lea pe, Unguri şi prin avere şi prin număr [18] vom vorbi cu alt prilej.

Aurel A. Mureşianu

---

[17]) Şi numele Zizinului, astăzi cel mai maghiarizat dintre cele şapte sate româneşti de odinioară, îl găsim în topografia Moldovei sub forma *Zizinca*, sat în judeţul Vaslui, iar numele Cernatului sub forma *Cernaţi*, sat în judeţul Tutova. Că *„Zlanfalva"* a trebuit să fie numele vechiu al satului *„Bacsifalva" (Baciul)* a presupus-o şi autorul ungur Ioan Molnár în *„Originea Maghiarimii braşovene"* publicată în limba maghiară la Braşov în 1887 (p. 11.) Că însă unii din vechii locuitori români rămaşi pe loc s'au amestecat cu Ungurii şi maghiarizat o dovedesc şi numeroasele nume ge familie româneşti pe care le întâlnim la Ciangăii din Săcele şi mai ales din *Bacifalu* precum sunt: *Mircse* (Mircea), *Opra* (Oprea), *Magdo* (Magda) *Mihok* (Mihu), *Sinka, Major, Mina* (Minea), *Buna* (Bunea), *Panucza* (Panţu), *iDnka* (Dincă), *Paizs* (Păiş), *Fotiska, Vernika*, etc.

[18]) După statistica oficială a Marelui principat al Transilvaniei din 1839 cele „şapte sate" aveau 10.218 locuitori români faţă de 9006 locuitori ciangăi.

REVISTA

PLAIURI SĂCELENE

UREAZĂ:

Sărbători fericite

tuturor

abonaţilor, sprijinitorilor, cititorilor

şi la toţi prietenii.

MIȘU POPP.
(1827-1892)

IISUS
pe Muntele Maslinilor.

Pictură din biserica Sftei. Adormiri din Satulung (Biserica-Nouă), declarată monument istoric în anul 1924.

Pavilionul Românesc la Expoziția Internațională din Paris.

Nu s'ar putea vorbi mai bine despre artele noastre în general, în acest moment, decât în legătură cu Marea Expoziție Internațională din Paris, care va fi deschisă în această primăvară și unde Pavilionul Românesc este pe cale de a fi terminat.

Pavilionul Românesc va cuprinde tot ceia ce este mai esențial și mai expresiv în creația noastră artistică și culturală. Subt voevodatul cultural, pe lângă legile de protecție a artelor de curând votate se va înfăptui această minune, să putem lua în mod oficial parte, la mișcarea artistică culturală a lumei întregi.

Organizarea Pavilonului Românesc de către Dl. Prof. D. Gusti, Comisarul General al expoziției noastre, a cărui vrednice, competență și spirit de organizarea sunt prea cunoscute, va fi o nouă instituție de rațională promulgare a valorilor noastre de artă în streinătate și unică în felul ei. Toți cei mai de frunte reprezentanți ai culturei și artei au fost concentrați aci pentru a colabora și a realiza atât Pavilionul propriu-zis care prin el însăși trebue să fi o lucrarea de artă cât și pentru selecționarea lucrărilor care vor fi expuse în interiorul lui...

Care va fi succesul expoziției noastre ? Nu se cade să anticipăm, vedem însă că cele câteva nume românești de mare circulație la noi și în streinătate ne vor ajuta să luăm rând și loc de onoare în această mare expoziție a lumei întregi.

In atmosfera războinică care stăpânește astăzi pe toată lumea, deschiderea Expoziției Internaționale din Paris este un eveniment din cele mai extraordinare. Popoarele se vor aduna aci pentru aș prezenta și confrunta gândurile de artă.

Pe deasupra tendințelor de dreapta și de stânga, divergența în abstractul artelor poate că va înduioșa puțin pe însăși fiul Marte stăpânitorul vremei noastre.

I. Jalea
sculptor statuar.

Dela redacție și administrație :

Rugăm pe toți prietenii, abonații și sprijinitorii noștri, cărora li s'a răspuns cu întârziere sau nu li s'a răspuns de loc până în prezent, să ne scuze, de oarece suntem atât de aglomerați cu organizurea serbării de Paștii și cu îngrijirea apariției numărului de față al revistei, în cât cu toată bunăvoința nu putem face față tuturor acestor obligații.

— Nici mielușei cu glas de catifea. —

Elegia Săcelelor de azi.

I.

Pitite subt sprâncenele de brazi
Păreți acuma cuiburi părăsite,
Din care vor sbura, nostalgic, azi
Și ultimele stoluri răvășite,

*

Azi plaiurile sunt tot mai pustii,
Iar cârdurile azi sunt tot mai mici,
Din măreția vremilor târzii,
Rămân doar amintiri cât licurici.

* *

Când zorii deschid ochii plini de ceață,
Nu-i mai primiți cu cântec de țesut,
Și'n nopțile de iarnă și cu ghiață,
Nu se mai fac dimii ca în trecut.
Nu mai auzi chindia din suveică,
Și nici slănic ori brâul din vătale,
Nu-ți mai îngână-o doină nicio leică;
Azi nu mai știu să cânte nici de jale.
Nu mai răsună astăzi peste dealuri
Nici clopot de cioaie, nici cavaluri,
Nici mielușei cu glas de catifea,
Nici copilași cu fețele de nea.
In zilele de nouă primăvară,
Când cârdurile drumul luau spre munte,
Nu mai răsună, cum odinioară,
Nici clopotul batalului din frunte.
N'ai să mai vezi mergând pe lângă turmă,
Ciobani vânjoși cu dorul prins în ochi,
Nici fetișcane să-i plângă în urmă
Și-apoi să moară multe . . . de deochi.

II.

Ați aruncat din datini bătrânești,
Și-ați șters din inimi, azi, cucernicia
Străbunilor, ce'n veacuri românești,
N'au îndrăgit nici când slugărnicia.
Din portul vostru din strămoși păstrat,
N'a mai rămas decât o amintire,
O amintire ce ne-a întristat
Și ne-a turnat în suflete mâhnire.
N'ai să mai vezi pe ulițele largi
Nici oameni cu zăbune înflorate,
Și nici chimiruri, altădată dragi,
Cusute cu mătăsuri colorate.
Cu cioareci din dimie înălbită,
Purtând pe cap căciuli din oi țigăi,
Era în fiecare o ispită
Și'n fiecare, inimi de flăcăi.
C'un rând de creițe'n spate, subt chimir,
Așa'n cămeși mai albe decât cașul,
Gătit cu busuioc și calomfir,
Părea un Făt-Frumos, tot mocănașul.

III.

Astăzi sunt triști, tăcuți, posomorîți,
Toți tinerii se 'mbracă după modă,
In pas și gând sunt toți nehotărîți,
Văzând viața astfel mai comodă.
In casele micuțe de-altădată
Mai răsuna o doină sau un brâu;
Dar sub motiv că este demodată,
Acestei muzici i s'a pus azi frâu.
Se fredonează tristul bolero
Și ultimul cuplet ce s'a lansat,
Iar tinerii în taclul de tango,
Sunt fericiți că'n fine au dansat.
In fața lumii azi toți par bogați
Și știu poza cu-atâta admirare,
De n'ai crede, că mulți din ei, argați,
Ajuns-au să slujească la oricare.
Și'n casele cu geamuri și cu loduri,
Privind tăcuți cămara-aproape goală,
Se satură cu „moda" ce-o 'nghit noduri,
Și totuși luxul nu-l găsesc că-i boală.

IV.

Voi ați dat Țării oameni mari, deștepți,
Cari au lucrat, au stăruit și-s sus,
Dar toți din cei cuminți și înțelepți,
S'au răsucit pe-al vremurilor fus,
Și prinși în mreaja nouilor puteri,
De voi meleaguri sfinte mocănești,
Toți au uitat ușor, deșii mai ieri,
Voi i-ați creat vieții românești.
Tot voi ați dat și ați lăsat să crească,
In vechea țară tot comerțul mic,
Iar mai târziu lumea negustorească,
Vouă Săcele nu v'a dat nimic.
Azi, din apusul vremilor trecute,
Nu v'a rămas nimica pentru voi,
Vă 'nghite nepăsarea, pe nevrute,
Iar voi păreți doar umbre de strigoi.

V.

Ați fost odat, din tot Ardealul falnic,
Cele mai înstărite așezări,
Dar azi prezentul vostru este jalnic,
Și urma vi s'o pierde'n depărtări.

*

Destinul vostru azi mă înfioară,
Cum cerul greu și tot mai plumburiu
Iar pe trecutul vostru 'ntâiaoară,
Am plâns sdrobit cu sufletu-mi pustiu.

* *

Strămoși blajini din vremile de ieri,
Strămoși ce-ați despicat necunoscutul,
Sculați-vă și fiți-ne străjeri
Și ne 'nfrățiți azi iarăși cu trecutul.

* * *

Viața voastră, ieri, plină de glorii,
A fost ***balada*** *gliei românești,*
Prezentul trist cum moartea aurorii
E ***elegia*** *lumei mocănești.*

Victor Tudoran.

CRONICA LITERARĂ

„De pe dealuri uitate" de I. O. Suceveanu, versuri. Editura revistei „Darul". Mediaș 1937. Prețul Lei 20.— Volumul d-lui *I. O. Suceveanu,* ne vine ca o floare de primăvară, în scoarțe albe, tipărit minunat, totuși cu câteva greșeli de tipar. Din cele 23 de poezii, aproape toate sunt acceptabile. Remarcăm însă dela început că autorul — nu știm intenționat sau involuntar — formează versurile neregulat din punctul de vedere al ritmului. Versificația sa ni se pare ușoară, plină pe alocuri cu originalitate frumoasă dar pare ca o vulpe fără coadă, la care, după ce ai admirat o blană argintie, tocmai când te pregătești să admiri și o coadă superbă, constați deziluzionat, că vulpea n'are coadă. Nu voim ca autorul să se supere pe noi, dar în propriul său interes, ar fi de dorit să caute pe viitor a da versurilor una din formele clasice cunoscute, dublând astfel valoarea poeziei sale. Iată un exemplu:

Ascultă cum descântă ciocârlia
Brazda sură.
Ne-a cântat și cucul după șură,
Să punem pe-o urechie pălăria

In această *„Ciobănească"*, dacă rândul al doilea ar fi fost la fel de lung ca rândul trei, poezia ar fi câștigat în valoare, deoarece așa, scurtarea ei nu e justificată cu nimic. Nu are deasemenea o măsură a versului propriu, făcând strofe de 3, 4, 5, 6 și chiar 7 rânduri, fără a fi necesar. In poezia *„Durerea Codrului"* găsim un amalgam de poezie populară, cu forma clasică și chiar formă *„modernistă"* să zicem. Ritmul îl găsim începând dela 3 silabe până la 12 silabe într'un rând. Cu toate acestea poezia are imagini minunate, dar pe care regretăm că nu le putem reproduce din cauza lipsei de spațiu.

Redăm mai jos două poezii, care reprezintă forma ce mai dragă autorului și oarecum originală.

Tunuri chesoane,
Vagoane,
Cai și soldați
Inarmați,
Racfiete culori,
Flori
Pe cerul de plumb,
Mi-au fost jucărie
In copilărie.

(Copilărie.)

Nani pui,
Nani.
Dormi cu flori la căpătâi
Și cu gândul mamii.
Dormi să crești
Fag
La fiotarul drag.
Nani puișor.
Dormi să crești
Stejar
Piatră de fiotar
Nani, nani.....

(Cântec de leagăn)

Dacă în prima poezie, autorul ne descrie *copilăria în timpul războiului* — așa de puțin cântată de alți versuitori — în cea de a

doua pare a fi găsit firul creaţiei şi inspiraţiei româneşti, deşi ambele ca formă de strofă nu ne plac. Mai reţinem poeziile: *Bucovineană, Ca prin „Ţara Oltului", Primăvara ne chiamă, Regret, şi Ţara Ghiogarilor.*

Revizuirea ritmului se impune pentru ca într'un apropiat viitor, *I. O. Suceveanu* să reprezinte cu fală medievalul Mediaş.

Vlad Şeitan

Problema ridicării satului românesc de Eugen D. Neculau, *Tip. „Albina Românească" Iaşi, 1936.* Cartea la care mă refer, nu este o lucrare de proporţii vaste, aşa cum ar putea să pară, judecând după titlu. Cu toate acestea este binevenită — ca dealtfel toate lucrările cari tratează această problemă — mai ales că dl. *Eugen D. Neculau* pare a fi un adânc cunoscător al mediului rural. Este binevenită azi când părerea unanimă a tuturor celor cari se preocupă de viitorul acestei ţări, căutând soluţii cari să ducă la propăşirea ei, este, că nu se va putea realiza nimic durabil, atâta vreme cât majoritatea satelor noastre se vor găsi în starea jalnică de până acum. Ca o urmare logică a acestei păreri, în ultimul timp, s'a pornit — aş putea spune o adevărată ofensivă pentru ridicarea satelor, atât de către stat cât şi de către particulari, organizaţi în diferite asociaţii culturale. Opera echipelor studenţeşti ale *Fundaţiei „Principele Carol"*, pornite la lucru din înaltul îndemn al înţeleptului nostru Rege, este cea mai bună exemplificare.

Găsesc necesar să menţionez cu această ocazie — spre a înlătura greşita părere a unora — că, cercul *„Acţiunea Săceleană"*, înfiinţat în Satulung, are precoupări de aceiaşi natură.

In lucrarea sa *dl. Eugen D. Neculau* se ocupă de *„satul specific românesc, satul care n'a intrat încă în ritmul civilizaţiei şi angrenajului economic modern"*. D-sa ne dă un tablou complect al acestui sat care *„privit în ansamblu nu lasă impresia unei aşezări civilizate."* E dureros că se afirmă aceasta, dar este foarte adevărat şi cred că este mai bine dacă se arată lucrurile în adevărata lor lumină. Descrie apoi viaţa sătenilor şi arată că starea lor, atât economică cât şi culturală, este foarte înapoiată. Se ocupă de cauzele cari au dus şi cari contribue la menţinerea acestor situaţii. In ultima parte a lucrării, care dealtfel constitue însăşi miezul ei, D-sa, bazat pe experienţa noastră din trecut, cât şi pe observaţiile făcute asupra altor popoare, cu o civilizaţie mai veche, încearcă să stabilească mijloacele prin cari s'ar putea ajunge la o ameliorarea a acestor stări de fapt. Părerea D-sale este că ridicarea satelor noastre nu se va putea face în câţiva ani, ci această transformare trebue să progreseze în timp. *„Trebue,* spune D-sa, *să porneşti totdeauna cu credinţa că munca ta nu-i de ajuns şi că*

alţii după tine vor desăvârşi începutul tău şi vor ajunge la scop."

Cartea are ca adaos, o scurtă dare de seamă asupra *Universităţii populare „Ungureni"*, din cumuna Ungureni judeţul Botoşani în care probabil *dl. Eugen D. Neculau* activiază şi care are ca program tocmai ridicarea satului Românesc. Din această dare de seamă se poate vedea că acolo unde este bunăvoinţă şi putere de muncă se pot realiza lucruri frumoase, chiar şi fără sprijinul material al Statului, fiindcă trebue să adaog că Universitatea populară „Ungureni" este o instituţie particulară independentă.

Astfel de realizări nu poate decât să ne bucure, fiindcă ne arată că suntem la începutul drumului cel bun.

Ioan G. Păltănea

„Piatra-Mare de Székely Géza. *Braşov 1936. Editura autorului. Preţul 60.— plus hiarta 90.— (A Nagykőhavas-Leirása) 15 fotografii.* Iată o broşură bine scrisă, apărută în limba maghiară, în care autorul se ocupă într'un mod foarte minuţios de muntele *Piatra-Mare.* După o introducere în care arată cum a devenit din ce în ce mai mult un admirator al acestei regiuni, face o descriere geografică a acestui colţ minunat al Carpaţilor, arătând toate drumurile ce o brăzdează, casele de adăpost ce sunt acolo precum şi adăposturile naturale. Cartea mai cuprinde şi două articole, unul al Dlui. *Dr Juliu Fischer,* care tratează Piatra-Mare din punct de vedere climateric, şi altul al Dlui. *Ladislau Kálmán,* care descrie flora şi fauna regiunei. *Dl. Székely Géza* ne mai descrie excursiie posibile din Piatra-Mare, practicarea sporturilor de iarnă, lucrările societăţilor turistice, iar într'un alt aliniat se ocupă cu descrierea sumară a Săcelelor. Intreaga lucrare arată că autorul s'a ocupat într'un mod foarte serios cu această regiune. Este ilustrată cu reuşite fotografii, fiind un bun îndrumător atât pentru streinii cari ne vizitează cât şi pentru cei cari cunosc Piatra-Mare. Ar fi bine dacă am avea lucrări asemănătoare şi pentru ceilalţi munţi ai Braşovului, cari ar fi cel mai bun mijloc de propagandă pentru această regiune, plină de frumuseţi naturale.

Hans Recker

„Sat sărac" de Mircea Georgescu, *versuri. Biblioteca Pământ şi Suflet Oltenesc. Craiova. 1937. Preţul Lei 10.— .* Craiova vechilor Bani, nu şi-a pierdut romantismul. După vizita făcut în Septemvrie, anul trecut, la Congresul Presei din Provincie, am rămas cu impresia că în capitala Olteniei, mânuitorii condeiului sunt foarte numeroşi. Majoritatea o formează tineretul. Din acest tineret face parte şi Dl. *Mircea Georgescu,* care ni se prezintă în haina volumului *„sat sărac".* Cetind volumul, desprindem două categorii de versuri: bune

şi subtmediocru. Caracteristica versului său este foarte curioasă. Nu vom putea afirma, — dacă vrem să fim obiectivi, — că poezia cutare este bună sau proastă. Vom găsi înghiolcate în aceiaş poezie, abuzuri de expresie cu expresii poetice de forţă, lipsă de ritm cu lipsă de expresie şi altele.

Iată un exeplu, prima poezie *„sat sărac"* (6 strofe cu câte 4 versuri) găsim în primele 3 strofe de patru ori aceiaş expresie:

Şi oameni gârboviţi de bătrâneţe, (strofa I. rând. 2)
Sat sărac cu lumea' mbătrânită, „ II. „ 1)
Părintele Gheorgiţă a'mbătrânit, „ III. „ 1)
Biserica din deal a'mbătrânit şi ea „ III. „ 2)

deci un fel de abuz de expresie, care în orice caz diminuiază valoarea unei poezii. Şi totuşi în această poezie, găsim următoarele expresii de un authotonism izbitor:

Agoniseala tatei ce-a scormonit pământul,
Ţăranul lat în spete cu fruntea' ncărunţită (strofa VI. rând 1 şi 2.)

Dl. Mircea Georgescu pare a avea predilecţie pentru poezia toamnei, unde realizează versul slobod, vioiu, expresiv şi sonor ca al lui *Minulescu.* Iată, în poezia *„Toamnă"*, sfârşitul:

Vine toamna
Bate'n poartă.
Cu rtea moartă
O primeşte.
E murdară de noroi
Şi'mbrăcată în cojoc.

I.

La căldura focului
Torc bunicele fuiorul.
Deapănă pe fuse, dorul —
Joaca nenorocului.

(Seară de iarnă)

In poezia *seară de iarnă,* autorul dovedeşte multă modelare a cuvântului şi chiar a inspiraţiei, iar dacă va căuta să-şi adopte un ritm pe care va încerca să-l păstraze în poeziile sale, va putea străluci în rândul provinciei tinere. Regretăm aproape totala lipsă, din cele 22 poezii, a specificului oltenesc, atât de mândru şi bogat în expresii.

Victor Ion Critu

Note

• Suntem în plăcuta situaţie a ne informa cititorii, că începând cu numărul de faţă, ne-am asigurat colaborarea prietenului *Hans Recker,* pentru recenzarea cărţilor şi revistelor germane şi maghiare care ne vor veni la redacţie. Recenzarea şi publicarea se va face — natural — în limita spaţiului de care dispunem. Il întâmpinăm cu tradiţionalul românesc *„bun venit între noi".*

v. t.

CRONICA SĂCELEANĂ

Gata la datorie Dle. Vlad Şeitan.

La strigătul de alarmă dat de Dvoastră, sunt gata şi vă răspund clar, scurt şi precis: *„Sunt gata la datorie"* alături de tinerii grupaţi în jurul revistei noastre dragi, *„Plaiuri Săcelene"*, ce caută să facă, lumină în Săcelele pitoreşti — contribuind cu tot sufletul meu pentru ridicarea acestor sate mândre de un trecut glorios, la rangul la care le dă dreptul istoria.

Ca fiu al Săcelelor — şi precizez, al Satulungului — desprins de mic copil de aceste meleaguri scumpe, nu pot să trec cu vederea frumoasele şi curajoasele Dvoastră acţiuni de bine, fără a striga din depărtarea la care mă găsesc: că sunt gata să fac ori ce sacrificiu pentru plaiurile mocăneşti, contribuind astfel — ca mulţi alţii — alături de Dv. la ridicarea şi evidenţierea acestor sate locuite de adevăraţi români, descedenţi ai vitejilor Daci şi curajoşilor Romani, ce nu s'au dat învinşi nici în cele mai vitrege timpuri, după cum nu vă daţi Dvoastră acum, când situaţia critică vă cere curaj, cinste şi perseverenţă în acţiunile de bine spre a da în vileag faptele urâte ale mocanilor ce şi-au uitat menirea şi au apucat-o rasna după politica mârşavă ce duce numai la deslânarea acestor şate spre folosul Ungurilor cari ştiu să profite.

Mocanii Săceleni în adevăratul înţeles şi fiii acestora, pot fi mândri, că azi, mai mult ca ori când, pot să se fălească, cu o revistă bună, condusă de câţiva tineri cinstiţi şi muncitori — cari exceptând materialismul, ţelul politicianilor — caută prin mijloace loiale să contribue la ridicarea locurilor scumpe şi atât de mult apreciate de cei plecaţi, — cât şi de străinii cari le vizitează în timpul sezonului — dar care, spre regretul nostru, nu sunt încurajaţi aşa cum trebue. —

Nu-i destul numai să te mândreşti că eşti săcelean şi ai revistă redactată în satul tău. Contribue mocane şi fiu de mocan cu tot ceeace îţi dă mâna pentru încurajarea acestei reviste şi a tineretului muncitor grupat în jurul ei, care de ani nu face altceva decât să desvălue trecutul plin de bogăţii al locurilor ce îţi servesc s'au ţi-au servit de lăcaş, de prezent sau în copilărie.

Iată lozinca ta mocane.

Odată cu schimbarea formatului revistei s'a schimbat şi atitudinea tineretului săcelean. Lucru îmbucurător. Cu satisfacţie cercul săcelean de aici constată, că Dnii Victor Ioan Critu şi Gigi Deleanu au un nou aderent ceva mai tăios, în persoana Dlui Vlad Şeitan, care desigur se va ţine de promisiune — şi conform promisiunii —, v'a da în vileag pe toţi cei ce şi-au uitat în goana politică că au o datorie mai mare, adică aceea de a contribui la renovarea satelor — ce altădată luceau de bogăţie şi cinste — căzute azi în mizerie din cauza politicii pătimaşe, care în goana după aderenţi îi îndeamnă la certuri atât de dăunătoare cooperaţiei şi traiului laolaltă.

Da domnule Vlad Şeitan, tăcerea Dv. este egală cu o crimă. Spuneţi, scrieţi şi daţi alarma deşteptând pe somnambulii săceleni

ce au datoria să contribue la schimbarea radicală a satelor noastre. Se vor deştepta. Iar de nu vor înţelege, scuturaţi-i cu putere, tăiaţi rana adânc pentrucă numai aşa se va lecui.

Sperând că *„drum nou"* se va despica, şi că puterea Dvoastră de muncă va avea roade bune, eu nu pot să vă zic decât *înainte* pe căile pornite şi biruinţa va fi de partea tineretului ce are datoria să îndrepte pe materialişti către idealism.

Bucureşti 4 Martie 1937. ***Ioan Nistor Bocioagă.***

Note.

x Atragem în mod deosebit atenţunea cititorilor noştri asupra interesantului articol al distinsului istoric braşovean — a cărui colaborare ne onorează paginile acestui număr — dl. *Aurel A. Mureşeanu,* care tratează o problemă foarte interesantă pentru noi Săcelenii, în articolul intitulat: *„De când locuesc Ciangăi în Săcele„ ?* Transmitem mulţumirile noastre cele mai sincere pentru preţioasa colaborare, pe care o aduce începând cu acest număr.

x Ne bucurăm întotdeauna când constatăm că exemplul nostru prinde şi pe alte meleaguri, făcând să răsară reviste literare cu scop strict regional. Iată astfel confratele *Titus Cergău* din Constanţa, cu simpatica revistă *„Gânduri dela Mare"* care străduieşte pe acelaşi drum al regionalismului românesc, singurul în stare să justifice existenţa unei publicaţiuni. Sperăm să vedem câţi mai mulţi pioni de acest fel răsăriţi în marile noastre oraşe.

x Mulţumim şi pe această cale Sfinţiei-Sale Arhimandritei *Epifania Moisescu* Stareţa Sfintei Mânăstiri Hurezi Jud. Vâlcea, pentru abonamentul ce ne-a acordat...

x La apelul lansat de revista noastră către comercianţii şi industriaşi de origine săceleană răspândiţi pe cuprinsul ţărei pentru a ne acorda câte o reclamă, au răspuns următorii: *Ioan Fulga & Fiul,* industriaş Buzău, *Nicolae I. Munteanu,* comerciant Bucureşti, ambii cu câte o pagină, *Ioan Moşoiu,* restaurator Braşov cu 1/2 pag. *Victor Ghia,* comerciant Bucureşti şi *Gh. Moţoiu,* industriaş Ploeşti, cu câte 1/4 pag. Acestor adevăraţi Săceleni, le arătăm şi în acest mod mulţumirile noastre cele mai sincere.

Nu ne îndoim că şi ceilalţi Săceleni cari au primit apelul nostru, ne vor acorda toată încrederea onorându-ne pentru numerile viitoare cu reclamele întrepriderilor ce conduc.

Am dori ca pe viitor să nu publicăm decât reclame de la Săcelenii noştri, realizând astfel acea oglindă a regionalismului şi în ramura reclamelor.

CRONICA MĂRUNTĂ

„Festivalul artistic al revistei" După cum am anunţat şi în numărul trecut al revistei, publicăm acum toate datele referitoere la această serbare. Festivalul va avea loc în ziua de 3 Mai 1937 (a doua zi de Paşti) în saloanele restaurantului *„Soare"* (Szabo) din Satulung. Se va juca comedia *„Nodul Gordian"* de I. Valjan, piesă jucată pe scena Teatrului Naţional din Bucureşti. Între surprinzele ce vom oferi spectatorilor noştri, sunt: *Radio „Plaiuri Săcelene"* instalaţie specială pentru difuzarea programului în sală; *două tombole,* literară şi una obişnuită cu toate numerile câştigătoare; *licitaţie americană* şi *simplă* precum şi alegerea a *două regine* ale balului care vor primi câte un frumos cadou. După festival urmează dans cu concursul *Jazzului Reg. 89 Infanterie* Braşov şi al Tarafului de lăutari *Constantin Gândac* diseur *Fâşie.* Faţă de enormele cheltueli de organizare suntem convinşi că atât Săcelenii amatori de dansuri vechi mocăneşti cât şi cei dornici de muzică modernă ne vor onora cu prezenţa, deoare ce se va dansa în continu în tot cursul nopţii.

Avansare Dl. Căpitan *Alexandru Peneş* fiu al Tărlungenilor noştri, a fost avansat pe ziua de 1 Aprilie 1937, la gradul de Maior şi numit totodată şi Inspector al pompierilor militari din Ardeal. Din partene-ne, urăm vechiului nostru abonat *„la mai mare"!*

Numărul total al abonaţilor noştri cari au achitat costul abonamentului pe anul 1937, până la data de 25 Aprilie a. c. este de 93.

Urare: Pentru abonaţii restanţieri.

Deşi nu a sosit momentul,
Noi vă rugăm abonamentul;
Şi-atunci să ştiţi că v'am urat,
Cu drag: **„Christos a înviat"!**

Vlad Şeitan

Cărţi, Reviste, Ziare.

„Rânduiala" *valumul 2 caetul II Bucureşti.* Gând limpede, pas hotărît, cuvânt tăios şi tinereţe, cuprinde lunar în pagini de verde credinţă, într' un destin ce va să vie, pentru o biruinţa deplină a faptei româneşti. Colaborează: *Dumitru C. Amzăr, Ion Conea, Radu Gyr, Ioan I. Ionică. Ernest Bernea.*

v. i. c.

„Observatorul Social-Economic" *Anul VI Nr. 3-4 Cluj.* Interesantă revistă a Dlui. profesor *G. Motoianu* continuă drumul început, în aceiaş ţinută demnă şi cu un cuprins întotdeauna interesant. Reţinem colaborarea Dlor. *Victor Jinga, Gheorghe Dragoş, Alexandru Bărbat, Eugen Beşa.* Această revistă constitue încă o izbândă a publicisticei de peste Carpaţi.

v. t.

„Cuvântul Studenţesc" *a. XII n. 1-4 1937 Bucureşti.* Acest organ oficial al Uniunei Naţionale a Studenţilor Creştini Români, apărut în haină de sărbătoare, închină acest număr festiv eroilor *Ion I. Moţa şi Vasile Marin.* Semnează: *Şerban Micloveanu, Mihail Polihroniade, Simion Mehedinţi, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Gh. Racoveanu, Dr. V. Trifu, Ernest Bernea* Pioasă aducere aminte pentru cei cari au fost ai noştri ai tutoror. v. ş.

„Gazeta Ilustrata" *a. VI. n. 1-2 1937, Cluj.* Dl. *Petru Borteş* merită toate laudele noastre pentru cea mai bună publicaţie ilustrată a Ardealului. Bine redactată, cu clişee minunat executate şi cu recenzii obiective, această revistă continuă să apară într'o ţinută demnă de invidiat. v. t.

„Progres şi Cultură" *Anul V Nr. 2-3 Februarie-Martie Tg. Mureş.* In cadrul asociaţiei învăţătorilor din jud.

Mureş Dl. *I. Butnariu* îngrijeşte atent de această revistă. Condiţiunile tehnice cât şi cuprinsul sunt cu adevărat la o înălţime pe care multe reviste oficiale sau semi-oficiale nu o pot atinge. Colaboratori: *Nicolae Albu, I. C. Murăşanu, D. Lazăr, Gh. Aniţei*, etc. I-am dori cât mai reprezentativi ai regiunei Tg. Mureşului. Şi credem că n'ar fi rău.

v. t.

„Prometeu" *Anul III. Nr. 3-4 Martie-Aprilie 1937 Braşov.* Verdele de primăvară în care ne vine îmbrăcată revista poetului şi scriitorului *I. Al. Bran-Lemeny*, ne face a nădăjdui într'o isbândă finală. Găsim alături de Dsa. pe entuziaştii: Horia E. Frunză, Nae Ieremia, S. S. Noaghia, Florica Muşat şi pe activul cronicar literar Dimitrie Danciu, a cărui proaspătă colaborare ridică mai mult revista.

v. ş.

„Gând şi Slovă Oltenească" *Anul II. Nr. 19-20, 15 Martie 1937 Craiova.* Revista condusă de. *N. Plopşor*, reprezintă cu demnitate provincia dintre Olt şi Porţile de Fier străduind pe acelaşi drum ca al nostru. Iată de ce ne bucurăm din tot sufletul când pe drumul nostru întâlnim şi alţi idealişti Reţinem colaborarea Dlor.: *Eugen Constant, George Măceşanu, Traian I. Cristescu, Ioan Horia Munteanu.*

v. i. c.

„Trup şi Suflet". Această revistă pentru sănătate, pe care o editează „Universul", merită toată atenţia tineretului nostru. Subt îngrijirea redacţională a Dlui. *Dr. N. Vătămanu*, publică săptămânal, tot ce poate fi interesant şi în legătură cu sănătatea. Acum când a intrat în al doilea an de existenţă, noi nu putem decât să o recomandăm călduros cititorilor noştri dornici de puteri noui iar redactorilor succes tot mai mare.

v. t.

„Svastica de Foc" *Anul II Nr. 7 1937 Bucureşti.* Organ de luptă al grupărei cu acelaşi nume, continuă să apară în condiţiuni de laudă. Dl. *Ioan V. Emilian* conducătorul acestei organizaţi, se poate mândri cu felul în care înţelege să persevereze. Subliniem această dragoste pe drumul idealismului.

v. ş.

„Bugeacul" *Anul II Nr. 7 Martie 1937. Bolgrad.* Revista Dlui Căpitan *Dragomir Petrescu*, apare din ce în ce mai bine, dovedindu-ne dragostea conducătorului pentru frumos cât şi idealismul redactorului *Iacob Slavov.* Credem că un caracter regional mai pronunţat ar ridica-o în faţa multelor reviste *numai literare*, unele din ele absolut inutile. Am dori din suflet să fie oglinda minunatului colţ de pământ care e Bugeacul.

v. t.

„Pământul" *anul VI 1937 Călăraşi.* La Călăraşi apare unul din cele mai bune ziare provinciale. Meritul revine întreg confratelui *Eugen Cialîc*, care aranjează cu multă obiectivitate pagina intitulată *„Vitrina"*. Şi fiincă veni vorba despre bunul gust ne gândim cu groază la o revistă bucureşteană pre nume *„Luceafărul"* de subt direcţia Dlui. *N. Graur* care pare doar o parodie de revistă, în care paginile, literile, rec'amele şi colaboratorii joacă rumba. Am prefera jumătate din pagini dar cu o cât de mică licărire de tehnică tipografică. Nu de alta, dar cine ar vedea-o nu va crede că e tipărită în România.

v. i. c.

Epigrame

drei Fl. M.

care face pe sportiva
dar umblă cu vată'n . . . urechi!?!

Că duduia face sport?!
Nu e lucru nou ci vechi,
O cunoşti fără efort,
După . . . ***vata din urechi!?***

Victor Tudoran

Săceleni! *păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi, vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.*

— 25. IV. 1937. — 1200 ex. —

Abonații noștri: *)

au plătit între 1 și 31 Martie 1937.

	Au achitat abonamentul pe anul:			
	1934	1935	1936	1937
Valerița Gologan înv. Satulung	—	40	40	—
Ion I. Crisbășanu, com. București	50	50	—	—
Emilia Moșoiu înv. Tărlungeni	—	—	50	—
N. Ghimbășanu, com. Azuga	50	50	50	—
Gh. Soci desenator. I.AR. Brașov	50	50	50	—
Bucur Gh. Mocanu, com. Azuga	—	50	100	—
N. I. Munteanu, com. București	50	50	50	100
Ion Schiau, com. Ploești	—	50	50	—
Radu Fulga, funcț. Teleajen Ploești	—	50	100	100
Son Constantin, înv. Tărlungeni-Brașov	—	—	50	—
Ioan Purdilă, înv. Tărlungeni-Brașov	—	—	50	—
Nicolae Tămârjan, înv. Zizin-Brașov	—	—	50	—
I. Pârpălea, funcț. Sibiu	—	—	50	100
Căpitan. V. Durgheș Câmpina	—	—	50	—
Ioan I. Stroe, subt. adtor. Brașov	—	—	50	—
Victor Jalea, funcț. București	100	100	100	—
Gh. Ionescu, com. București	100	100	—	—
D. Voina, propr. de autobuze Brașov	—	100	100	—
Ieremia Munteanu, com. București	—	100	—	—
Casa culturală „Vasile Pârvan" Mangalia	—	—	100	—
Marioara Cricoveanu, com. București	—	—	100	—
C. Dănulescu, com. București	—	—	100	150
Gheorghe Găitan, com. București	—	—	100	100
D. Gh. Creangă, dr. București	—	—	100	—
Petrică Zaharescu, com. București	—	—	100	—
Petrică Munteanu, com. București	—	—	100	—
I. N. Georgescu, contabil. Ploești	—	—	100	—
Iulian Busuioc, funcț. Ploești	—	—	100	100
V. Minea, advocat. București	—	—	100	100
Gh. Ciobanu, funcț. Satulung	—	—	—	100
I. G. Munteanu, prof. Galați	—	—	—	100
V. Maior, Dr. Oradea	—	—	—	100
Teodor Sbârcea, Dr. Brașov	—	—	—	100
Iordache Ciobanu, funcț. Ploești	—	—	50	100
Alexe Aldea, com. Bolgrad	—	—	—	100
Lazăr Ureche, Dr. Cernatu-Brașov	—	—	—	100

*) Abonații sunt trecuți în ordinea în care au plătit abonamentul. Transmitem pe această cale mulțumiri. Sprijinul acordat ne dovedește necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe același drum.

	1934	1935	1936	1937
Ioan Z. Eremia, com. Bucureşti	—	—	—	100
N. Grecu, com. Câmpina	—	—	—	100
Gh. Manole. Industriaş Timişul de Sus	—	—	—	100
A. Pascu, Şcoala Politechnică Bucureşti	—	—	—	100
Nicolae D. Bercu, ex. contabil. Gura Ocniţei.	—	—	—	100
Mânăstirea Hurezu Jud. Vâlcea	—	—	—	100
Matej Vâju. funcţ. Bucureşti	—	—	—	100
Bucur Bunescu, com. Bucureşti	—	200	200	—
Ovid Densuşianu, prof. univ. Bucureşti	—	—	—	200
Ion Jalea, sculptor statuar. Bucureşti	—	—	—	200
Ion Băncilă, com. Craiova	—	—	—	200
Alexe Barbu, inginer Bucureşti	—	—	—	200
Au plătit prin C. E. C. Nr. 25.187				
Traian Panţu, dir. Bucureşti	—	50	50	100

O propunere pentru F. G. P. P.

Vioaia gazetă *„Drum"* din Roşiorii-de-Vede, în Nr. 6. anul II. din 20 Febr. 1937, la rubrica din pagina 3 *„carnet provincial"*, desbate problema mult discutatelor permise pe C.F.R. cari se acordă fără nici o regulă multor nechemaţi şi de multe ori chiar agenţi electorali.

Noi propunem neobositului preşedinte al *Federaţiei Generale a Presei din Provincie* dl. *Ştefan Vlădescu*, să intervină ca în locul celor câteva zeci de permise ce se acordă unui număr restrâns de ziarişti provinciali, să se elibereze carnete C.F.R. pentru ziarişti cu reduceri de 75 şi 50%, valabile în tot cursul anului, putând fi astfel o mare înlesnire pentru mulţi ziarişti provinciali, care le-ar fi foarte binevenită.

v. t.

Ecouri literare, economice, sociale.

x Deşi târziu, nu zăbovim a încresta în puţinele noastre pagini, tot ce este în legătură cu activitatea săcelenilor şi mai ales a săcelenilor ce străduiesc în jurul revistei.

Astfel săptămânalul *„Ogorul"*, de subt conducerea politică a *Pr. V. G. Alexe.* şi direcţia dlui N. *Trandafirescu - Nămăeşti*, care militează pe drumul românismului, reproduce în numărul său 103 din 27 Feb. 1937, poezia redactorului nostru, apărută în No. 1 din anul IV. intitulată *„Drum nou"*.

x In cursul lunei Februarie a. c. Dl. prof. Dr. *Victor Jinga*, a conferenţiat la Cluj, în cadrul „Extensiunei Academice" despre: *„Curentele de gândire economică românească veche"*.

SĂCELENI când veniţi la BRAŞOV, vizitaţi **numai**

Berăria şi Restaurantul

TEL. 86. **LUTHER** TEL. 86.

restaurator

IOAN MOŞOIU

Bucătărie excelentă

Bufet asortat

Piaţa Libertăţii 12.

Vinuri din toate podgoriile ţării.

Bere specială Luther.

JAZZ de primul rang.

Joia, Sâmbăta, Duminica şi 'n orice zi de sărbătoare.

FARICA DE TRICOTAJE

TELEFON No. 1.343.

REGINA

GH. MOŢOIU PLOEŞTI

Str. Gral. Dragalina No. 140

PRODUCE:

tricotaje fine de modă şi tricotaje de mare consum cu preţuri ieftine.

Vânzare en gros la Fabrică, En Detail şi En gros: la magazinul propriu din Bulevardul Ferdinand 48.

La Săceleni vindem cu 5% reducere.

VICTOR I. GHIA

încălţăminte fină.

BUCUREŞTI

STR. FRANKLIN No. 8 (vis-à-vis de Atheneul Român)

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

Plaiuri Săcelene, an. IV. Martie 1937. Redactor Victor Tudoran. Despre această revistă care apare în condiţiuni technice şi redacţionale occidentale am avut cuvinte frumoase, întotdeauna.

Colaborează : Ion Jalea, Victor Tudoran, Ioan Sulu, s. a. Cronică literară interesantă şi bine susţinută.

(Cotidianul „ACŢIUNEA" Galaţi. anul VIII. Nr. 2054 Vineri 9 Aprilie).

Plaiuri Săcelene — se prezintă cu fiecare număr mai bine. Publică articole şi studii privind nevoile spirituale locale.

Nr. 3 pe anul acesta cuprinde : Ioan Jalea scrisoare; Victor Tudoran: prilej de bucurie : Ion Sulu : „Onoare vouă PLAIURI SĂCELENE".

Poemul e reprezentat de penele tinere ale d-lor Victor Tudoran cu Dece nu vrei ? şi Mihail Tepşan cu Imn.

Cronica literară, bine susţinută e seamnată de Vlad Şeitan şi I. G. Păltănea.

Cronică măruntă bogată.

(Cotidianul „PORUNCA VREMII" anul VI Nr. 710 Sâmbătă 10 Aprilie 1937.)

„Plaiuri Săcelene" în format nou îşi menţine nivelul aprecierilor meritate, neputând însă a rămâne neimpresionaţi de condiţiunile sale technice.

(Revista „BUGEACUL" Bolgrad Nr. 7. Anul II Martie 1937.)

„Plaiuri Săcelene", revista dlui. *Victor Tudoran,* a îmbrăcat o haină nouă. Primind numărul pe Februarie ne gândim, la primul număr apărut în patru pagini format „bilete de papagal" „PLAIURI SĂCELENE" este o revistă capricioasă, care nu se mulţumeşte a rămâne aşa cum a început. La fiecare număr ne vine cu noui îmbunătăţiri, cu noui colaboratori. Laudă celui ce o îngrijeşte. In numărul ultim semneză : George Moroianu, Lucian Ducşoara, Victor Tudoran, Dimitrie Danciu şi Vlad Şeitan. Victor Ion Critu se ocupă de cronică.

(Revista „GÂND şi SLOVĂ OLTENEASCĂ" Craiova Anul II Nr. 19-20 Martie 1937)

Incepând cu primul număr din anul IV. revista de atitudini săcelene a d-lui Victor Tudoran şi-a schimbat formatul, devenind încă mai consistentă şi în interior. „PLAIURI SĂCELENE" merg înaite pentrucă în sufletul conducătorului stă entuziasmul creator şi dorinţa dârză de a servi colţul de ţară pe care îl reprezintă cu cinste. Noi îi trimitem încăodată toată preţuirea noastră.

(Ziarul „PĂMÂNTUL" Călăraşi Anul VI. Nr. 157. 10 Martie 1937.)

La Satulung, în Jud. Braşov, apare subt conducerea Dlui. *Victor Tudoran,* revista „PLAIURI SĂCELENE". Publicaţia aceasta lunară — de atitudini şi probleme săcelene — scrisă cu talent şi tipărită cu în-

grijire, reprezintă un rar exemplu de solidaritate regională: mica patrie a mocanilor, care au cutreerat întreg cuprinsul românesc, contribuind atât de mult la menţinerea unităţii noastre de limbă şi simţire.

In Nr. din Februarie 1937, d. George Moroianu, publică interesante amintiri despre „Casina Română" din Braşov.

(Ziarul „SVASTICA DE FOC" Bucureşti Anul II Nr. 6 Miercuri 10 Martie 1937.

„Plaiuri Săcelene", condusă cu pricepere de Victor Tudoran, a devenit o bună revistă care se poate citi cu interes. Colaboratori: Ion Ionică, Gigi Deleanu, Nicolae Moisiu. Remarcăm recenzia justă a dlui Victor Tudoran despre „Marathon" versuri de E. Ar. Zaharia.

(Revista „ICONAR" Cernăuţi Anul II Nr. 6 1937.)

„Plaiuri Săcelene" An. IV. Nr. 2 Februarie 1937. Revista redactată de Dl. Victor Tudoran şi-a dublat formatul. Cu aripile mai larg deschise îmbrăţişază orizonturi tot mai întinse, revărsând asupra locurilor de unde se ridică tot mai multă lumină.

(Revista „PROGRES şi CULTURĂ" Tg. Mureş Anul V Nr. 2-3 Februarie-Martie 1937.)

„Plaiuri Săcelene". De câte ori apare această revistă nu putem să trecem cu vederea fără a scrie un rând, două despre ea. — Munca pe care o depune Victor Tudoran pentru a da o cât mai frumoasă înfăţişare revistei şi o cât mai mare valoare cuprinsului e vrednică de toată lauda. Pe lângă aceasta a mai clădit o înmânunchere de oameni subt denumirea „ACŢIUNEA SĂCELEANA" ocupându-se mai îndeaproape de problemele de ordin vital şi cultural al acestor sate istorice. Cu Dumnezeu înainte noi suntem aproape de aceste „Plaiuri".

(Revista „PROMETEU" Braşov Anul III Nr. 3-4 Martie-Aprilie 1937.)

Am primit la redacţie.

Nu anunţăm în această rubrică decât *ziarele* şi *revistele*, cari la rândul lor ne anunţă.

Cărţi: „Satul Românesc" *de George Ciulpan.* Cu prefaţa Dlui. Mihail Manoilescu. Tipografia „UNIVERSUL" Bucureşti 1937. Preţul Lei 50.—

„Scurtă expunere a filosofiei lui Vasile Conta" *de Pompiliu Preca.* Institutul de Arte Grafice Bucovina, I. E. Torouţiu Bucureşti 1937. Preţul Lei 20.—

„Poeme" *de Tiberiu Vuia* Timişoara 1937. Tipografia Victoria.

„Cooperativa Mercur" *a studenţilor şi licenţiaţilor Academiei de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Cluj.* Situaţia la sfârşitul anului 1936.

Reviste: *„Cuvântul Studenţesc"* a. 12 n. 1-4 Bucureşti *„Cuvântul Argeşului"* Piteşti. *„Generaţia de Mâine"* a I. n. 4. Oraviţa, *„Rânduiala"* vol. II caetul 2 Bucureşti *„Stâna"* a. IV. n. 3 Poiana-Sibiului. *„Semănătorul Ortodox"* a. III. n. 1. Colibaşi-Muşcel. *„Viaţa Basarabiei"* a VI. Nr. 3-4 Chişinău.

Ziare: *„Drapelul Nostru"* Bucureşti. *„Inainte"* Bucureşti. *„Libertatea"* Orăştie. *„Ogorul"* Bucureşti.

Cotidiane: *„Ardealul"* Braşov. *„Acţiunea"* Galaţi. *„Dobrogea Jună"* Constanţa. *„Naţiunea Română"* Cluj. *„România Nouă"* Cluj.

Streine: *„Nădejdea"*, Vârşet. (Jugoslavia).
„De Nederlandsche Nafional-Socialist", Haarlem (Olanda).
„La Griffe" Bruxelles. (Belgia).
„La Libre Parole" A'ger. (Africa).
„Le Journal de Moscou" Moscova. (U. R. S. S).
„Nouvelles Internationales" Erfurt. (Germania).
„Wegetarische Presse" Dresda. (Germania).

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

George Moroianu, prof. univ.; **Victor Jinga**, prof. univ.; **Aurel A. Mureşeanu**, istoric; **M. Ar. Dan**, ing. prof. univ.; **Dr. Gheorghe Dragoş**, asist. univ.; **Dr. Ilie Toma**, asist. univ; **Pimen Constantinescu**, prof; **Zenovie Popovici**, preot; **Ion I. Ionică**, prof.; **Ion Jalea**, sculptor; **D. G. Constantinescu**, ing. agr. insp.: **I. G. Munteanu**, prof.; **I. Al. Bran-Lemeny**, scriitor; **Daniil Purcăroiu**, preot; **Vasile Ivan** insp. **Victor Marin**, preot; **Nicolae Pană**, dir. înv.; **E. Ar. Zaharia**, prof.: **Silvestru Garcea**, preot; **Florica Ciura**, scriitoare; **Cornelia Comşa**, înv. dir.; **Haralambie Ţugui, Dimitrie Danciu** şi tinerii publicişti săceleni: **Al. Stroe-Militaru, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Horia Ghia, Victor Ion Critu, Ioan Despan, Ioan B. Peteu, Gigi Deleanu, Ioan G. Păltănea, Ioan Moisiu, Mihai I. Tepşan, Lucian Ducşoara, Vlad Şeitan.**

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine şi să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	**Lei 100**
Abonamente de sprijin dela	**„ 150**
Societăţi culturale, şcoli	**„ 200**
Instituţii şi autorităţi	**„ 400**

Un număr simplu Lei 10.—
Număr dublu . . . „ 15.—

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA

PLAIURI SĂCELENE

SATULUNG — SĂCELE — (Jud. BRAŞOV)

TIP. „HUNYADY" BRAŞOV